

περιήγησιν τοῦ ἐν Πίζῃ καθηγητοῦ Σάντα, προσθεῖς πολλὰς σημειώσεις· καὶ ἰταλιστὴ ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ τὴν περιήγησιν τοῦ Vorick, Viaggio sentimentale per la Francia e l'Italia.

Ἐγραψε πρὸς τούτους ὁ Γρηγορίνης καὶ ἑλληνιστί.

— Σχόλια εἰς Ὀλυμπιονίκας τοῦ Πινδάρου.

— Λύσεις φυσικῆς καὶ φιλοσοφίας μαθημάτων ἐν εἴδει ἐπιστολῶν πρὸς τινα κόμησσαν Γερμανίδα· καὶ

— Ὀλίγα κεφάλαια ἑλληνικῆς ἱστορίας. Πάντα δὲ ταῦτα μένουσιν ἀνέκδοτα (*).

Οὔγος Φόσκολος.

Ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ τὴν 22 Ἰουνίου 1777 ἀπὸ καλοῦς γονεῖς, τὸν ἱατρὸν Ἀνδρέαν Φόσκολον ἄνδρα πεπαιδευμένον, καὶ τὴν Διαμάντων ἐκ τοῦ γένους Σπαθῆ. Κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ὑπῆρξεν ὀρμητικὸς, φίλερις, ἀμελής· δις δ' ἐκ τοῦ σχολείου δι' ἀταξίας ἀποβλήθεις, ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐκπαιδευθῆ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ δις μετέβη εἰς Ἰταλίαν. Φθὰς εἰς Βενετίαν τῷ 1794 ἐνόησεν ὅτι ἡδίκηει τὴν ἀγαθὴν φύσιν του, καὶ μεταμεληθεὶς ἀφιερῶθη ὅλως εἰς τὰ γράμματα.

Ἐσπουδάσεν ἠθικὴν, πολιτικὴν, μεταφυσικὴν, θεολογίαν· ἐμελέτησε πολὺ τοὺς ἀρχαίους καὶ νέους συγγραφεῖς, ἰδίως δὲ τὸν Ὅμηρον, καὶ τὸν Πλούταρχον, τὸν Δάντην, τὸν Ὀσσιανόν, καὶ τὸν Ἀλφιέρην· ὡς προοίμιον δὲ ἰδίας ποιήσεως ἀνεγίνωσκεν εἰς φίλους μεταφράσεις ὠδῶν τῆς Σαπφοῦς, καὶ τοῦ Ἀνακρέοντος, εἰδυλλίων τοῦ Θεοκρίτου, καὶ ἄλλων Λατίνων ποιητῶν.

Τὸ πρῶτον δημοσιευθὲν ποίημά του ἦτο ὁ Σταυρὸς συντεθὲν διὰ νέαν ἀφιερῶθεισαν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ὑψίστου. Τῷ 1792 ἔγραψε τραγωδίαν, τὸν Θυέστην (Tieste), ἣτις παρεστάθη κατὰ Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸ ἐν Βενετία θέατρον τοῦ Ἁγίου Ἀγγέλου.

Κυριευθείσης τῆς Βενετίας ὑπὸ τῶν Γάλλων, ὁ Φόσκολος ἔγραψεν Ὕμνον εἰς τὸν Σωτήρα Ναπολέοντα· ἔνεκα ὅμως τῶν τότε ἐν Ἑνετία καταδιώξεων, ὁ ποιητὴς προσέφυγεν εἰς Μεδιόλανα, ὅπου ἐσχέτισθη μετὰ τοῦ Παρίκου καὶ τοῦ Μόντη· ὁ τελευταῖος, περίφημος διὰ τὸ ἀρχαῖκόν κάλλος τῆς Μούσης του, καὶ τὴν ἐπάγωγόν ζωηρότητα τῆς φαντασίας του, κατηγορήθη εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Γαλλίας, ὃ περ τοῦ ἀφῆρесе καὶ ἀξίωμα καὶ μισθοδοσίαν. Ὁ Φόσκολος ὑπερησπίσθη τὸν φίλον του διὰ νευρώδους διατριβῆς. Καταδιωκόμενος διὰ τοῦτο

(*) Μαζαράκη, Βιογραφία· Ἐπιστήμων Κεφαλλήνων. Ἐτυπώθη Ἑλληνικῆ ἐπιστολῇ τοῦ Γρηγορίνης πρὸς Εὐστάθιον Ἀθανασίου ἐν τέλει τῆς ἐν τῷ 1794 ἐκδόσεως αἰνεψίμου διατριβῆς τούτου.